

Xunqueira de Borreiros

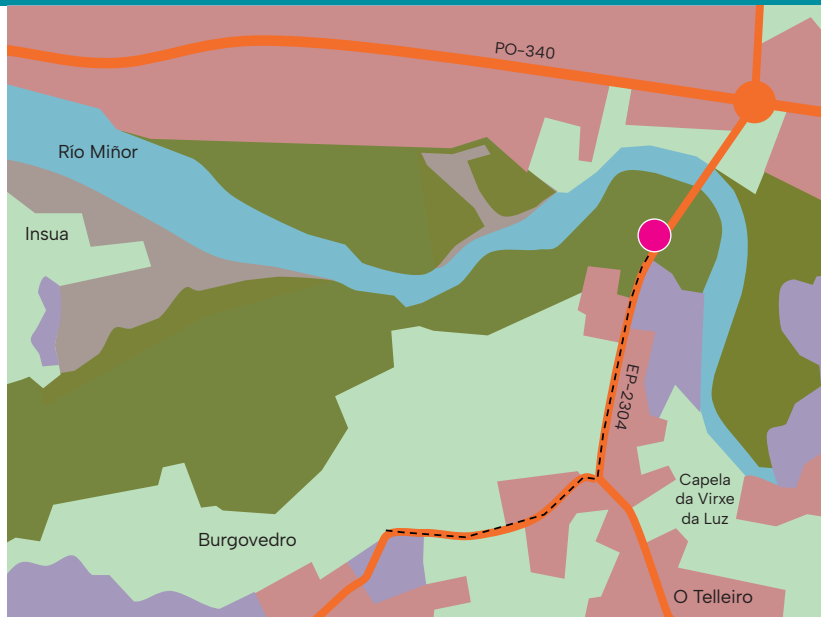
A Xunqueira. (San Martiño de Borreiros, Gondomar)

Enseada de Baiona →

Coordenadas: 42° 06' 48" N / 8° 48' 00" O

LOCALIZACIÓN

A Xunqueira de Borreiros ocupa o fondo do Esteiro do río Miñor, a carón e augas arriba da ZEC A Ramallosa. O observatorio ten un acceso moi doado saíndo da Ramallosa en dirección Gondomar (PO-340). A 1200 m da Ramallosa, no km 20,4 tómasse un desvío á dereita que leva a Borreiros. O observatorio aparece, tamén á dereita, ao pouco de cruzar o río Miñor.

● Punto principal - - - - Proposta de percorrido

PROPOSTA DE OBSERVACIÓN

Recoméndase planificar unha visita prolongada e instalarse comodamente no observatorio, atentos ás aves da xunqueira e do río. A ponte do Miñor, na mesma estrada, é un bo punto de observación complementario ao observatorio. A estrada que sae diante da Capela da Virxe da Luz cara a Burgovedro permite inspeccionar a chaira de prados e pasteiros augacentos da banda sur da xunqueira.

HÁBITATS

Boa representación a unha escala relativamente pequena do conxunto de hábitats propios do fondo dos esteiros: augas libres do río, intermareal lamacente nas beiras e nas canles e xunqueiras e pasteiros salinos con vexetación baixa de herbáceas adaptadas á salinidade. Xusto diante do observatorio dispónse unha banda de carrizos, un dos hábitats máis valiosos deste tipo de medios. Os pasteiros, enchoupados durante o inverno, tamén constitúen un hábitat interesante para as aves.

COMUNIDADES DE AVES + ESPECIES CARACTERÍSTICAS

Os fondos do esteiro son zonas de aninamento e cría de polos de aves acuáticas como o lavanco real, o mergullete, a galiña de auga e a zurrasca. Ademais, funcionan como zonas nas que as aves atopan refuxio durante a preamar ou cando as molestias na Foz son demasiado intensas, principalmente no caso de limícolas migradoras e invernantes, entre elas o mazarico real, o fuselo de rabo pinto, o bilurico de patas verdes, o bilurico bailón e a píldora cinsenta. Estas

especies tamén se achegan aos intermareais lamacentos que quedan ao descuberto durante a baixamar. A garza real, a garciña branca e a gaivota chorona son habituais.

ESPECIES SINGULARES

Nunha xornada óptima neste observatorio sería posible escoitar a zurrasca e a folosa das canaveiras, ademais de ver pasar ao picapeixe.

ESPECIE CHINCHETA

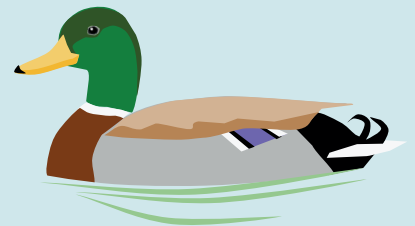
Na Foz do Miñor obsérvase moi de cando en vez ao ibis mouro. A escoita dos cantos e chamadas das aves do carrizal pode dar algunha sorpresa.

Garza real
Ardea cinerea

Zurrasca eurasiática
Rallus aquaticus

Lavanco real
Anas platyrhynchos

PUNTOS AUXILIARES

- **Foz do Miñor (Baiona)**
42° 06' 44" N / 8° 49' 19" O
- **A Ramallosa (Nigrán)**
42° 07' 10" N / 8° 48' 58" O

O paseo marítimo da Foz, e concretamente estes dous puntos, permiten a observación completa da ZEC A Ramallosa, que comeza un km augas abaixo da Xunqueira de Bo-reiros. A Foz do Miñor é a principal zona de migración e invernada de aves acuáticas no litoral entre San Simón e o Baixo Miño. Está constituída por unha pequena enseada de apenas un km no seu eixo máis longo, pechada por unha barra areosa que deixa unha canle de saída ao río Miñor pola beira norte.